

ВАЛЕРИ ИВАНОВ
СЪРДЕЧНО ЗАТИШИЕ

chitanka.info

По мъжки с живота, с нескрита охота — губя
разум и сила.

И не вярвам в сълзите ти, мила...

Твърде скоро, твърде отскоро, окончателно спрях да
говоря.

И не говоря — за да не спорим!

Това е то — орис — печален и в горест,
залитнах по пътя към ада!

Търсех пощада.

Търсех награда —

за онези безброй облаци сини,

за онази изящна жертвена клада

в нашия приказен рай,

в нашите десетки съвместни години...

В гнева си — заплюй ме,

маскирана — викай,

разкажи на всички — колко съм „Господин Никой“!

И не плачи, скъпа!

Лудост.

Бях безпощаден.

Бях до възнемога отдаден и по пътя не срещнах
чудо,

не затворих първата глава на безкрая,

нито буркани с компот,

и не изпрах нито една кирлива риза, както в
казармата...

Криза!

Голташка кесия.

Дори и в просия — ще остана спокоен.

Ще си тръгна без ропот,

ще си тръгна без похот —

развенчан непокварен,

изсърбал попарата.

Хлопа черната сврака.

Наздраве!

*Ето я — последна — гарата — сторена и
непреодолима!*

*Здрач капе над двама ни диво. За всеки — доза
отрова.*

*Живо — блесва слънце и грейва пъклен копнежът
да дуплим наесен чеиза, като сърдечни затишия...*

*Как да опиша в тези каканижия
онази лепкава киша, която ме нищи...*

*Приклеквам по пътя бездомен,
като куче, което отронва хрип и се бои да излае!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.